

til at gøre sig gældende. Jeg tror, at vi har så dygtige og stolte forskere, som vil sætte det, at deres faglighed er intakt, højere end at gå på kompromis med det for at please nogen.

Derudover tror jeg sådan set også, også lidt i forlængelse af det, hr. Søren Krarup sagde, at man fra ministeriets side har et ønske om at få også kritisk forskning lagt frem for netop at kunne tage højde for den viden frem for at gå og skjule den.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Fromme forhåbninger kan man komme langt med. Jeg synes jo et eller andet sted, at man ikke behøver at have læst statskundskab i mange år for at vide, at magten også udfolder sig på alle mulige mindre synlige måder, og det er det, jeg synes vores opgave som politikere er, nemlig også at prøve at tænke over, hvilke reelle magtstrukturer og reelle afhængighedsforhold der er i sidste ende. Jeg har det fint med konkurrenceudsættelse, men jeg synes bare, at det reelle vil være, at vi sikrer, at kvaliteten ikke er det, der går fløjten her.

Så vil jeg selvfølgelig lige gentage mit spørgsmål: Hvad med økonomien, kan alt det her virkelig være gratis? Vi havde også en meget ophedet debat i efteråret om prisen for fusionerne. Nu skal universiteterne bruge ret meget krudt på at få det her til at fungere. Kan det virkelig være gratis, og føler den socialdemokratiske ordfører sig sikker på, at det ikke bliver penge fra undervisningen og forskningen, der skal finansiere de ret store forandringer, der kommer til at ske over de næste år?

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror først og fremmest, at det, der kommer til at ske her, er, at man kommer til at gøre meget af det samme, men på en anden og bedre måde. Derfor tror jeg ikke at der bliver tale om, at man skal til pengepungen for at realisere de her ting. Jeg tror, at man ved omstruktureringer og ved at organisere sit arbejde på en anden måde kan indfri mange af de her ting. Jeg forestiller mig ikke fra starten, at det er sådan, at det er enormt udgiftskrævende at gøre noget ved de her ting.

Vi skal også huske på, at mange af de forslag, der er lagt ind her, er lagt ind i dialog med de relevante parter, med rektorkollegiet, med universiteterne osv. Netop med hensyn til f.eks. aftalepanelerne har vi jo sikret fra socialdemokratisk

side, at universiteterne får et større ansvar for at etablere dem, frem for at det er noget, vi bestemmer centralt. Der er man altså gået ind fra universiteternes side og har taget ansvaret for, at det bliver realiseret. Jeg tror også, man gør det, fordi man ved, at det vil give bedre uddannelser, og at det derfor også tjener sig ind på længere sigt. Så at der skulle være en nettoudgift, tror jeg ikke på.

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn. Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Kl. 10.40

Søren Krarup (DF):

Da vores sædvanlige ordfører på området, hr. Jesper Langballe, er forhindret i at være til stede, skal jeg læse hans ordførertale:

Det vil være velbekendt, at Dansk Folkeparti ikke deler regeringens tyrkertro på, at big is beautiful – for nu at tale nydansk – og at kæmpeuniversiteter derfor pr. definition giver mere frugtbare forskningsmiljøer. Vi har tidligt i fusioneringsforløbet citeret rektor Finn Kjærdsdam fra AUC for den iagttagelse, at oplister man de 10 stærkeste og mest navnkundige universiteter i verden, vil man se, at de har en gennemsnitsstørrelse som Aalborg Universitetscenter. Intet tyder således på, at et universitets størrelse og dets faglige styrke er indbyrdes proportionale. Det betyder dog modsat ikke, at store universiteter nødvendigvis skulle levere dårligere forskning.

Vi ved, at man for at få det nye universitetslandkort til at passe har måttet hugge en hæl og klippe en tå, så forskergrupper er blevet skilt fra deres moderskød og har måttet flytte til sammenhænge, der er dem uvedkommende. På den anden side afbødes det, hvis man tør regne med, at fusioneringerne ikke medfører nævneværdige fysiske flytninger, men blot nogle lønbesparelser.

Afgørende for os er det, at forskningsfriheden ikke lider skade. Derfor vil vi nu og i fremtiden lægge vægt på, at de planlagte aftageråd, som skal knyttes til universiteterne, ikke får til følge, at universitetsforskningen bliver aftagerstyret, men forbliver fri og uafhængig af det erhvervsliv, der har en særlig aftagerinteresse i universiteternes kandidatproduktion.

Et andet problem er universiteternes varetagelse af den opgave at rådgive ministre og andre myndigheder, en rådgivning, der tidligere har